

Arrest

nr. 133 485 van 20 november 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 20 juni 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 8 mei 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

1.2. Op 20 juni 2014 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris tot de onontvankelijkheid van deze aanvraag. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt :

"(...) Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 08.05.2014 bij onze diensten werd ingediend door :(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 2 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 - 2° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; betrokkene toont in de aanvraag zijn identiteit niet aan op de wijze bepaald in § 2, of de aanvraag bevat het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet.

De aanvraag dd. 08/05/2014 bevat noch een identiteitsdocument, noch een bewijselement of bewijselementen die samen genomen de constitutieve elementen van identiteit weergeven zoals voorzien in art 9ter, §2, 1 en I lid. Evenmin stelt betrokkene te zijn vrijgesteld van deze verplichting (art. 9ter, §2, 3 lid). Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011)

Het staat betrokkene vrij eventuele medische elementen te doen gelden in het kader van een vraag tot verlenging van de termijn van zijn bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vraag zal moeten gestaafd zijn met een recent medisch getuigschrift betreffende de ingeroepen elementen, getuigschrift dat zich duidelijk uitspreekt omtrent een eventuele onmogelijkheid tot reizen en de geschatte duur van deze onmogelijkheid. Deze vraag, die in se de verblijfssituatie van betrokkene niet wijzigt zal het voorwerp uitmaken van een onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken (Bureau Clandestienen - fax: 02 274 66 11). (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) alsook « *het beginsel van behoorlijk bestuur* ».

De verzoekende partij betoogt onder meer dat de enige motivering van de bestreden beslissing bestaat uit het feit dat er geen identiteitsdocument werd gevoegd. Dit is volgens haar onjuist. De inventaris van de stukken vermeldt het volgende: 1. Medisch attest 2. Paspoort verzoeker. Het paspoort werd gevoegd.

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. *In casu* geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Zoals de verzoekende partij in haar verzoekschrift terecht betoogt staat op de aanvraag om machtiging tot verblijf van 8 mei 2014 het volgende vermeld: *"inventaris der stukken: 1. Medisch attest 2. Paspoort verzoeker"*.

In het administratief dossier bevindt zich een kopie van het paspoort van de verzoekende partij. Deze kopie is niet gedateerd.

Het is voor de Raad echter onmogelijk om na te gaan of de kopie van dit paspoort al dan niet werd neergelegd bij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 8 mei 2014. Immers blijkt uit het administratief dossier dat op 9 mei 2014 door de Dienst Humanitaire Regularisaties 2 stukken werden weggehaald. In de map *"MEDISCHE DOCUMENTEN 9 TER"* zit een stuk, met name het standaard medisch getuigschrift dat verzoekende partij bij haar aanvraag had gevoegd en dat bestaat uit twee bladzijden. De Raad kan evenwel niet opmaken of het bestuur met *"Aantal weggehaalde stukken: 2"* doelt op dit standaard medisch getuigschrift of dat er nog een ander stuk werd weggehaald, wat dan mogelijks de kopie van het paspoort van de verzoekende partij kan zijn. Het komt aan het bestuur toe om duidelijk in het administratief dossier aan te geven welke stukken zij beveiligd door deze weg te halen.

Het feit dat op de synthesesnota van de verwerende partij, die zich in het administratief dossier bevindt, het volgende vermeld staat: *"ID/PP: niet OK: geen lopende AP en bij aanvraag geen documenten die identiteit bewijzen"*, laat omwille van voormelde vaststelling niet toe te besluiten dat er inderdaad geen paspoort bij de aanvraag van 8 mei 2014 werd gevoegd.

De verwerende partij betoogt in de nota met opmerkingen dat het loutere feit dat de inventaris der stukken bij de tweede aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet melding maakt van *"2. Paspoort verzoeker"* op zich uiteraard niet aantoonde dat het paspoort van de verzoekende partij daadwerkelijk bij de aanvraag werd gevoegd. Volgens de verwerende partij blijkt afdoende uit de stukken van het administratief dossier dat door de gemachtigde van de staatssecretaris werd vastgesteld dat bij de aanvraag tot verblijfsmachtiging van 8 mei 2014 geen documenten waren gevoegd dewelke de identiteit van de verzoekende partij konden bewijzen. De verwerende partij benadrukt dat het aan de verzoekende partij toekomt om de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en om derhalve bij de aanvraag daadwerkelijk een identiteitsdocument te voegen. De loutere vermelding van voormeld identiteitsdocument in de inventaris der stukken kan uiteraard niet volstaan.

Het voormelde betoog van de verwerende partij doet echter niets af aan de voorafgaande bespreking.

De Raad kan niet nagaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Uit het voorgaande blijkt dat de Raad in casu onmogelijk zijn wettigheidstoetsing kan doorvoeren, wat leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van 20 juni 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend veertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,
dhr. M. DENYS,
De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.
De voorzitter,

M. DENYS

S. DE MUYLDER